

Ella-Karin Nårsa: Om allt får plats på mitt julbord

Talare

Ella-Karin Nårsa

Datum

10 september 2026

Plats

Piteå

Omständigheter

Talet är del av en artikelserie i Dagens Nyheter om valet 2026. Talet är om och av förstagångsväljaren Ella-Karin Nårsa.

1 Jag har alltid pratat med min mormor på telefonen. Hon har visat maten hon
äter och frukter som inte växer här i Sverige. Hemma har mamma alltid gjort
wokad mat, dumplings, vårrullar och hot pot. Vi har firat kinesiskt nyår och jag
har alltid vetat vilket kinesiskt stjärntecken jag är född i. För mig har det alltid
5 varit en självklarhet.

10 När jag var liten åkte vi ofta upp till Gitton, utanför Arjeplog, där min farfar
växte upp och där min pappa tillbringade stora delar av sin barndom. Det är där
mina samiska rötter sitter. I stugan där min gammelfarmor bodde, i sjön där
både de och vi har fiskat, och med den där renen som är så pass tam att den går
in i huset om den får chansen.

15

På vårt julbord har det alltid funnits inslag av flera olika kulturer samtidigt.
20 Grillad anka, dumplings och ris har kunnat stå bredvid renkött eller rentunga,
köttbullar, potatis, prinskorv, sill med mera. Min familjs julbord har nog aldrig
varit som någon annan familjs julbord. Och för mig har det varit självklart att
allt det får plats.

25

Jag har alltid varit stolt över mina identiteter, mitt kinesiska och mitt samiska

arv. Jag har aldrig försökt dölja någon del av mig för att passa in i någon "mall".
30 När jag var liten pratade jag om det högt. Men någon gång när jag blev äldre
började jag märka att alla inte delade samma öppenhet inför människors
olikheter. Det kom "skämt", inte om mig personligen, men om samma delar
som jag själv har. Jag började se och höra hur människor kunde tryckas ner
eftersom de inte var "svenskar" i andras ögon. Ingen har någonsin ifrågasatt att
35 jag är svensk, men jag började förstå att det fanns en bild av vad en svensk är.
Vem är det egentligen som definierar det? För om någon hade beskrivit det så är
risken stor att jag inte heller hade passat in i den bilden.

40

När jag sedan blev ännu äldre kunde kommentarer som "men du är inte hel
same", "du är halv same" eller "du är kvarts same" komma. Med en ton av att jag
inte var tillräckligt mycket same för att räknas som det. Sådana kommentarer
45 har fått mig att fundera på varför människor känner ett behov av att dela in
varandra på det sättet. Som om man någonsin kan dela in en människa i
procent. Som om endast min högra arm skulle vara samisk, mitt vänstra ben
svenskt och min rygg kinesisk. Det är inte så identitet fungerar. Jag är inte en
viss del av det ena och en viss del av det andra. Jag är 100 procent av allting. Men
50 hur förhåller man sig egentligen till ett samhälle där man själv tillhör en
minoritet?

55

När jag sedan började läsa, höra och förstå politiken mer började jag också se
hur människor delas upp i kategorier på högsta politiska nivå. Jag började märka
hur mitt folk målas upp som ett hinder för Sveriges utveckling. Gruvor ska
etableras, skog ska huggas och vindkraftverk byggas. I de frågorna tillhör jag inte
60 längre majoriteten i Sverige. Jag tillhör minoriteten, samerna. Och då börjar jag
tänka på vad som händer med skogen, marken, djuren, den biologiska
mångfalden, kulturen och mitt arv. Ska inte mina framtida barn kunna se sina
förfäders marker, marken där alla före dem har vandrat, levt sina liv och utövat
sin kultur?

65

70 Jag är uppvuxen med historier om hur mina förfäder växte upp och levde sina liv. Jag är medveten om att jag tillhör ett folk som har blivit förtryckt. Jag ser sårn som skapades, för de lever fortfarande kvar inom mig även om jag personligen inte levde då. Jag ser och förstår mönster som upprepar sig. Jag märker hur mycket kulturellt som har försvunnit efter min farfar. Språket,
75 slöjden och kunskapen om den har jag aldrig fått lära mig. Allt det lär jag mig i dag på eget initiativ. Jag vill inte låta det som en gång försöktes ta ifrån min farfar försvinna med honom. Jag vill kunna bära det vidare. Jag är stolt över det jag har ärvt, över vem jag är och över historien som min familj har.

80

Det är sådant jag bär med mig när jag nu för första gången ska rösta. För första gången får jag själv vara med och bestämma över det samhälle som jag hittills
85 bara har levt i. Jag får vara med och bestämma över vilket samhälle och vilket Sverige jag vill att framtiden ska formas till. För mig handlar det om mer än vilka politiker som ska sitta i riksdagen. Jag tänker på vilket utrymme som ska finnas för människor som inte ser ut, lever eller har samma bakgrund som majoriteten. Jag tänker på vad som får plats i vårt samhälle och vem som får känna att den
90 självklara platsen också är deras.

95 För mig har det aldrig varit konstigt att flera kulturer kan finnas samtidigt. Det har funnits på mitt julbord hela mitt liv. Jag har aldrig behövt välja någon del av mig själv. Alla delar har fått finnas samtidigt och tillsammans har de blivit jag. Kanske är det också så jag vill att Sverige ska vara. Ett samhälle där människor inte behöver välja bort delar av sig själva för att passa in. För om allt det kan få
100 plats på samma julbord, varför skulle det inte kunna få plats i samma land?

Källa

<div>Hämtat från dn.se (åtkomstdatum 11/9 2026)</div>

105 **Taggar**

Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/ella-karin-narsa-om-allt-far-plats-pa-mitt-julbord>

110

115

120

125

130

135

140